

Overal missers: al die ‘onafhankelijke’ overheidsadviseurs, zijn het niet eerder kuddedieren?

Posted on 22 februari 2025 by Eduard Bomhoff

Ons land is zo ingewikkeld dat het maar een zegen is dat we voor alles beleidsmedewerkers, adviseurs, bijzondere hoogleraren, planbureaus en onderzoeksinstituten hebben. En voor de belangrijkste problemen hebben we dan ook nog een ‘Raad’, samengesteld uit een zorgvuldige selectie van diezelfde adviseurs.

Onmisbaar? De beleidsmedewerkers en alle andere deskundigen vinden van wel. Ze kunnen zich niet voorstellen dat de ‘gewone mensen’ de subtiliteit hebben om te bevatten wat zij aanbevelen voor Covid, klimaat, CO2, stikstof, huizenprijzen, waterstoffabrieken, wind op zee, pensioenwetten, transgenderoperaties, schoolresultaten, immigratie, en asiel.

De Amerikaanse auteur en publicist Michael Shellenberger geeft een lange lijst van belangrijke onderwerpen waar die knappe koppen mis hebben geschoten. En hij

documenteert daarbij dat hun instituten, vaak met steun van de overheid, bij grote fouten (Covid!) met man en macht hebben geprobeerd om critici uit te schakelen, soms zelfs juridisch te vervolgen, te ontslaan, om de media onder druk te zetten, en met miljoenen aan belastinggeld de publieke opinie verkeerd te beïnvloeden.

Twee onderwerpen uit Shellenberger's lijst gelden ook voor Nederland: foute dwang en officiële leugens tijdens Covid, en een protocol waarbij tieners zonder instemming van de ouders veel te jong een overhaaste behandeling kunnen krijgen om hun seksuele kenmerken operatief te verwijderen. Maar onze Nederlandse lijst is nog een stuk langer. Hier zijn twee missers die we niet mogen vergeten. Ze hebben niet alleen geld gekost, maar ook speciaal onder kinderen slachtoffers gemaakt.

1. Een ministerie van onderwijs dat niet in staat is om tijdens de Covid-epidemie snel de ventilatie van scholen te verbeteren. In het tweede Covid-jaar was al goed bekend dat meer nodig was dan alleen een e-mail met het advies om de deuren en ramen open te zetten. Annemarijn de Boer (UMC Utrecht) en collega's schrijven dat al lang bekend was dat Nederlandse scholen onvoldoende scoorden qua temperatuur in de klas, ventilatie, en CO2-waarden, maar om geld te sparen bleef het bij ramen openzetten, of – tot in december 2021 – toch weer een nieuwe lockdown verordonneren. Maurice de Hond schreef al in juli 2020 dat drie op de vier Covid-infecties kwamen door verspreiding van aerosols in duffe ruimtes, maar het RIVM hield hard vol dat Covid besmettelijk was via grote snotdruppels en direct contact, en niet door aerosols. Helemaal fout, met grote gevolgen voor het aantal ziektegevallen (ook was datzelfde RIVM fout en leugenachtig over de oorsprong van Covid).
2. 'Progressieve regressie' in het onderwijs in taal en rekenen. Een zwartboek van Prof Jaap Scheerens en Prof Paul Kirschner vergelijkt Finland, Nieuw-Zeeland, Schotland, Engeland en Nederland, 'gebaseerd op de PISA, PIRLS en TIMSS-resultaten sinds 2002. De vergelijking laat zien dat in vier van de vijf landen de prestaties over een periode van 20 jaar afnemen. Engeland geldt hier de laatste jaargangen als uitzondering en laat een duidelijke verbetering zien. Interessant is dat Nederland de laatste 10 jaar terugvalt in 'progressieve orthodoxie', terwijl Engeland in deze periode juist weer 'traditioneler' beleid voert wat terug is te zien in de prestaties.'

De Onderwijsraad publiceert over die voortdurende achteruitgang bij rekenen en

Nederlands, en verwijst één keer nietszeggend naar dit rapport in de kleine letters van een voetnoot, en dan nog in die ene voetnoot verstopt tussen acht andere, vooral eigen, publicaties. Dat is niet serieus. Nog steeds wil de Onderwijsraad rekenonderwijs verbeteren met verhalen uit geschiedenis en aardrijkskunde, zonder enige adstructie dat kinderen dan beter leren rekenen. Kritiek op wat Scheerer en Kirschner noemen 'Progressief Achteruit' is er volop, ook bij voorbeeld van de zeer ervaren oud-docent uit Rotterdam-Zuid Harm Beertema, maar de Onderwijsraad weigert om daar op in te gaan en te leren van de vele landen waar rekenonderwijs nu sterker is dan in Nederland. Intussen is de score van Nederland in de vergelijkende PISA- tests van de OESO gezakt van 531 naar 493, en staan wij vele plaatsen lager op de landenlijst.

Ongewenste kennis

Twee keer is de juiste kennis aanwezig, maar wordt die bewust genegeerd. Over Covid door het RIVM en het ministerie van VWS (minister Hugo De Jonge!); over taal en rekenen door de Onderwijsraad en het ministerie van Onderwijs (waar de ambtenaren een verstandiger minister Dennis Wiersma wegwerkten vanwege 'sociaal onveilige situaties').

En twee keer wordt hardhandig opgetreden tegen critici. Staatssecretaris Mona Keijzer werd in 2021 op staande voet ontslagen – constitutioneel een heel zeldzame gebeurtenis – omdat ze in De Telegraaf voorzichtig had gezegd: 'Als je in een samenleving bent beland waar je bang voor elkaar moet zijn tenzij je een bewijsje kunt laten zien, dan moet je echt even achter je oren krabben en je afvragen: willen we deze kant op?'

Paula van Manen, auteur van 'Wanneer krijgen we weer les?', werd ten onrechte ontslagen bij het ROC Nijmegen, en moest drie jaar vechten voor eerherstel. De Hoge Raad stelde vast dat het belang van vrijheid van meningsuiting onvoldoende was gerespecteerd – precies waar vicepresident JD Vance vorige week zo krachtig tegen waarschuwde.

Twee keer leden onze kinderen schade omdat 'deskundigen' doof waren voor waarschuwingen, serieuze kritiek doodzwegen en critici met harde hand verwijderden. Covid ligt achter ons, maar Maurice de Hond houdt gelukkig stug vol met zijn statistische analyses van de oversterfte in 2020 en 2021, belangrijk voor de parlementaire enquête – nu die er na twee jaar traineren eindelijk komt.

Bij andere lopende episodes van machtsmisbruik door de 'deskundigen' worden gelukkig geen mensen ontslagen, niet omdat de elite milder is geworden, maar om een simpele praktische reden. Veel van die kritiek, bij voorbeeld hier in WW door Arnout Jaspers over stikstof, Jan van de Beek en Hans Roodenburg over immigratie, van uw columnist over de pensioenwet en DNB, komt van (oud-) journalisten en (oud-) hoogleraren die niet meer ontslagen kunnen worden.

Verwende kuddedieren

Als de ambtenaren, de bijzondere hoogleraren en de diverse Raden voor Onderwijs en Klimaat eerlijk zijn, moeten ze toegeven dat het negeren van Jaspers, het schofferen van Van Beek en het doodzwijgen van de critici van de pensioenwet alleen maar de PVV tot de grootste partij heeft gemaakt en de tegenstand tegen de pensioenwet heeft opgevoerd van twee op de drie tot negen op de tien Nederlanders.

Respectvol omgaan met tegenstanders en eigen ongelijk toegeven is moeilijk voor iedereen, maar wie dat niet kan is een verwend kuddedier dat zich ten onrechte siert met de titel van professor, beleidsmedewerker of Raadslid.

Eduard Bomhoff *is oud-hoogleraar economie aan de Erasmus Universiteit Rotterdam, Nyenrode en Monash University. In 2002 was hij vicepremier in het eerste kabinet-Balkenende. Op 25 november 2024 verscheen zijn nieuwe boek* ***'Het Casinopensioen – en andere brandende kwesties'.*** *Het boek is overal te koop of te bestellen, zoals* ***ook in de winkel van Wynia's Week****.*

Wynia's Week *verschijnt drie keer per week,* ***156 keer per jaar****, met even onafhankelijke als broodnodige artikelen en columns, video's en podcasts. U maakt dat samen met de andere donateurs mogelijk. Doet u weer mee? Kijk* ***HIER****. Hartelijk dank!*